

Kako strateško partnerstvo između Albanije i Turske može doprinijeti miru?

The Bosnia Times Pretraga

NASLOVNA POLITIKA TEME INTERVJU KULTURA TEMPO LIFESTYLE BOSNA BALKAN SVIJET

STRATEŠKO PARTNERSTVO ALBANIJ E I TURSKE Od bitke na Saurskom polju (1385) do 'savršenih odnosa'

18.11.2015. u 00:49

ANALITIKA

Dvije države bi trebalo da ojačaju svoje demokratije i onda ponude taj model cijelom svijetu, promovišući tako pravo lice islamskih vrijednosti, zasnovanih na miru, modernizmu, nauci, umjetnosti i standardu izvrsnosti. Ukoliko se ovaj model može implementirati, i to ne samo na Balkanu, nego i na cijelom svijetu, a na Bliskom istoku posebno, on će onda za vrlo kratko vrijeme postati središte stabilnosti, mira i blagostanja.

Piše Harun Yahya, thebosniatimes.ba

Kada je okončana bitka na Saurskom polju između Turaka i Albanaca 1385. godine, niko nije mogao predvidjeti uspostavljanje tako jakih veza između dvije nacije kakve su danas. Albanci, koji su u Tursku prvi put dovedeni tokom vladavine sultana Mehmeda Fatih a, smješteni su u Arnavutköy istanbulski distrikt 1468. godine. Arnavutköy, poznat kao jedna od odabranijih lokacija u Istanbulu, osnovali su oni koji su doselili tu.

S vremenom je čak i jača kulturološka veza uspostavljena između Albanaca i Turaka. Danas je moguće vidjeti utjecaj na nacionalne kuhinje, muziku, odijevanje, pa čak i običaje i tradiciju jednih na druge. Prve migracije Albanaca u Anadoliju su počele tokom rata između Osmanlija i Rusa 1787.-1792. godine. Albanski teritorij je pao pod vlast Osmanlija u to vrijeme. Albanci su bili etnička grupa koja je često dobivala administrativne zadatke u Osmanskom carstvu. Toliko često da su 35 od 215 Velikih vezira Osmanskog carstva bili Albanci (Veliki vezir je ekvivalent današnje pozicije premijera).

Teritorij od Edirnea do Jadrana, od Peloponeza do Krete, je bio pod albanskim upravnicima u ime Osmanskog carstva. Albanci su činili većinsko muslimansko stanovništvo na ovim teritorijima. Albanski upravnici, veziri i vojnici su izveli mnoge važne zadatke, ne samo na Balkanu, nego i u Alžiru, Tripoliju, Hejazu, Bagdadu, Mosulu i na Kavkazu. (Npr. Upravnici Tripolija Morali Ibrahim Pasha, Osman Baba Wakil Al Khardj Deyi, Arnavut Halil Pasha, Kologlu familija).

Moguće je razgovarati o važnosti mnoštva onih koji održavaju "albansku svijest" u Turskoj. Zapravo, postoji oko 5 miliona ljudi albanskog porijekla koji žive na teritoriji Anadolije. Više od 700.000 njih još govori albanskim jezikom.

Veza između Albanaca i Turaka, koja je oslabljena tokom vladavine socijalizma u Albaniji,

KOLUMN E

STRATEŠKO PARTNERSTVO ALBANIJ E I TURSKE Od bitke na Saurskom polju (1385) do 'savršenih odnosa'

BOŠNJACI U KURANU Da, Bošnjaci su najavljeni u kur'anskim riječima: 'I drugima koji im se još nisu priključili'

EKSKLUZIVNO: ERDOAN ANALIZIRA SAMIT G20: Razvoj i pravda za sve

DRUGA POLOVICA TURSKE Ako se AKP vrati istoj retorici, ljudi će se osjetiti izdanima

Kada je okončana bitka na Saurskom polju između Turaka i Albanaca 1385. godine, niko nije mogao predvidjeti uspostavljanje tako jakih veza između dvije nacije kakve su danas. Albanci, koji su u Tursku prvi put dovedeni tokom vladavine sultana Mehmeda Fatih a, smješteni su u Arnavutköy istanbulski distrikt 1468. godine. Arnavutköy, poznat kao jedna od odabranijih lokacija u Istanbulu, osnovali su oni koji su doselili tu.

S vremenom je čak i jača kulturološka veza uspostavljena između Albanaca i Turaka. Danas je moguće vidjeti utjecaj na nacionalne kuhinje, muziku, odijevanje, pa čak i običaje i tradiciju jednih na druge. Prve migracije Albanaca u Anadoliju su počele tokom rata između Osmanlija i Rusa 1787.-1792. godine. Albanski teritorij je pao pod vlast Osmanlija u to vrijeme. Albanci su bili etnička grupa koja je često dobivala administrativne zadatke u Osmanskom carstvu. Toliko često da su 35 od 215 Velikih vezira Osmanskog carstva bili Albanci (Veliki vezir je ekvivalent današnje pozicije premijera).^[1]

Teritorij od Edirnea do Jadrana, od Peloponeza do Krete, je bio pod albanskim upravnicima u ime Osmanskog carstva. Albanci su činili većinsko muslimansko stanovništvo na ovim teritorijima. Albanski upavnici, veziri i vojnici su izveli mnoge važne zadatke, ne samo na Balkanu, neko i u Alžiru, Tripoliju, Hejazu, Bagdadu, Mosulu i na Kavkazu. (Npr. Upravnici Tripolija Morali İbrahim Pasha, Osman Baba Wakil Al Khardj Deyi, Arnavut Halil Pasha, Koloğlu familija).

Moguće je razgovarati o važnosti mnoštva onih koji održavaju "albansku svijest" u Turskoj. Zapravo, postoji oko 5 miliona ljudi albanskog porijekla koji žive na teritoriji Anadolije. [ii] Više od 700,000 njih još govori albanskim jezikom. [iii].

Veza između Albanaca i Turaka, koja je oslabljena tokom vladavine socijalizma u Albaniji, ubrzano postaje jednako dinamična kao i ranije. Turska agencija za suradnju i koordinaciju (TIKA), institucija zadužena direktno za poboljšanje odnosa Turske sa prijateljskim zemljama, realizirala je oko 270 projekata koji doprinose razvoju Albanije od 1996. godine. [iv] Kroz TIKA-u su realizirani mnogi projekti, od rekonstrukcije historijskih objekata u Albaniji, preko treniranja albanskih policajaca, odbrane od elementarnih nepogoda, pa do razvoja zdravstvenih organizacija, bez očekivanja ikakve protivusluge. [v].

Danas su kulturološke veze između dvoje države također ojačane i ekonomskom i vojnom suradnjom. Turska je treći najveći investitor u Albaniju. [vi] Obim vanjske trgovine između Turske i Albanije je bio više od 400 miliona dolara u 2014. godini. [vii]

Turski jezik se podučava kao izborni predmet na Fakultetu za strane jezike Univerziteta u Tirani. Albanski jezik bi trebalo uskoro da dobije svoje mjesto na turskim univerzitetima.

Turska je prihvatila veliki broj izbjeglica Albanaca sa Kosova 1999. godine i bila je prva država koja je priznala nezavisnost Kosova 2008. godine. Od kako se Albanija pridružila NATO-u 2009. godine, prijateljski odnosi između dvije države su prerasli u alijansu.

Jedan od najljepših opisa odnosa između Turske i Albanije dao je tadašnji ministar vanjskih poslova i zamijenik premijera Albanije, Ilir Meta. Meta je 2009. godine rekao da je "odnos između dvije države dosegao savršenstvo i da ne postoje apsolutno nikakvi problemi." [viii]. Ovaj odnos nije narušen s vremenom i postajao je postepeno još jačim, sve dok Turska nije uzela Albaniju za svog "strateškog partnera." [ix]

Naravno, izjave ne znače da je prijateljstvo i suradnja dvije države na dovoljno razvijenom nivou. Razvoj globalne politike je zadao određene odgovornosti državama i mimo poboljšanja komercijalnih i vojnih odnosa. Prije svega, Turska i Albanija imaju mnogo posla da obave oko uspostavljanja i održavanja mira i stabilnosti na Balkanu.

Turska i Albanija bi prvenstveno trebale da uspostave moralni senzibilitet među svojim građanima, humanost, saosjećanje, ljubav i samilost. U obje države, ljudi iz svih regija, kršćani, muslimani ili jevreji, bi trebalo da su od djetinjstva podučavani da je nepravедno ubijati ljude, protjerivati ih iz njihovih domova ili nanositi nekome nepravdu i biti okrutan. Ove dvije setrinske države, ciljajući na jedinstvo uspostavljeno na politici ljubavi na Balkanu, bi trebalo da učestvuju u svjetskoj politici i obezbijede svoje pozicije. Prvi korak ka tome može biti to što će obje države zajedno iz udžbenika ukloniti sadržaj koji promovira neprijateljstvo ka Balkanskim državama.

I Albanija i Turska bi trebalo da iz udžbenika brišu termine poput imperijalizma, ekstremne lijevice i ekstremne desnice, strukture protivne humanitarnim dispozicijama poput brutalnog kapitalizma i svih ostalih loših "izama."

Dvije države bi trebalo da ojačaju svoje demokratije i onda ponude taj model cijelom svijetu, promovišući tako parvo lice islamskih vrijednosti, zasnovanih na miru, modernizmu, nauci, umjetnosti i standardu izvrsnosti. Ukoliko se ovaj model može implementirati, i to ne samo na Balkanu, nego i na cijelom svijetu, a na Bliskom istoku posebno, on će onda za vrlo kratko vrijeme postati središte stabilnosti, mira i blagostanja.

[i] Bakay, Gönül, “İçimizden Biri: Arnavutlar”, Kültür Araştırmaları Sempozyumu, İç/ Dış/ Göç ve Kültür, Işık Üniversitesi Şile, İstanbul, 15 – 17 Eylül 2007.

[ii] http://www.goc.gov.tr/icerik3/kitleseel-akinlar_409_558_559

[iii] <http://www.ethnologue.com/country/TRE/languages>

[iv] http://www.tika.gov.tr/tr/haber/tika_arnavutluk_un_kalkinmasina_katki_sagliyor-19044

[v] <http://www.tika.gov.tr/tr/ara?s=arnavutluk>

<http://www.tuicakademi.org/index.php/bolgeler/balkanlar/4062-turkiye-ve-arnavutluk-iliskileri>.

[vii] <http://foreignpolicynews.org/2014/05/02/turkey-albania-establish-dynamic-agenda-bilateral-relations/>

[viii] <http://www.tuicakademi.org/index.php/bolgeler/balkanlar/4062-turkiye-ve-arnavutluk-iliskiler>

[ix] <http://www.turcomoney.com/yeni-bir-pazar-yeni-bir-firsat.html>

The Bosnia Times:

<http://thebosniatimes.ba/clanak/1946>

<https://www.harunyahya.info/bs/clanci/kako-stratesko-partnerstvo-izmedju-albanije-i-turske-moze-doprinjete-miru>